

Непознатият в България световноизвестен френски икономист проф. Алберт Афталион от Русчук

Атанас Колев

The World-famous French Economist Albert Aftalion from the Town of Rouschuck Is Unknown in Bulgaria: Albert Abram Aftalion is a world-known French economist (born in Rousse in 1874). He graduated from The Sorbonne in Paris with two doctorates, taught Economics and Statistics at The University of Lille and The Sorbonne (1900–1950). He worked mainly on: The Theory of the Accelerator; The Theory of the Cycles in Economics and Overproduction crises; The Theory of Currency rates. His publications and books are still given as examples by world-famous research workers.

Key words: *economist, Albert Abram Aftalion, French economist, Accelerator, University of Lille and The Sorbonne, Rousse.*

ВЪВЕДЕНИЕ

Развитието на икономическата наука в България започва през 80-те години на XIX век. Първите икономисти практики са: Григор Начович, Лазар Паяков, Михаил Сарафов и др. По-късно се появяват теоретиците: проф. Георги Данаилов, проф. Димитър Мишайков (основоположник на университетската икономическа наука), проф. Александър Цанков (политическа икономия), проф. Симеон Демостенов (парично обръщение), проф. Иван Сакъзов (икономическа история), проф. Кирил Г. Попов (основоположник на статистиката), проф. Иван Кинкел (политическа икономия и стопанска история), проф. Константин Бобчев (стопанска политика), проф. Коста Пергелов, проф. Здравко Сугарев, проф. Евгени Матеев [3, с.878] и др.

Класацията на най-известните русенски икономисти ще се направи от специалисти в тази област, но в десятката неизбежно ще бъдат: Никола Христов Константинов (1862, Русе – 1953, София) [5, с.187]; проф. Константин Николов Бобчев (1894, Русе – 1976, София), професор по стопанска политика (1939) в Свободния университет в София [2, с.300]; проф. д.ик.н. Чавдар Николов Беязов (1925, Русе) [4, с.55]; проф. д.ик.н. Гарабед Минасян (1944, Русе), [12, с.8]; проф. д.ик.н. Жан Жул Аройо (10.05.1921, Русе) [2, с.108] и др. Ако тази представителна ранг-листа се направи сега, в нея сигурно ще отсъства името на Алберт Афталион, най-известният русенски учен икономист, със световно признати научни приноси.

Необяснимо е също защо Русе игнорира личности, прославили го в много области, както беше с Елиас Канети преди да стане нобелов лауреат и както сега се случва с Майкъл Арленд, Змей Горянин, Константин Мутафов, Йосиф Цанков, Мими Балканска и други велики за България творци, оставили златна следа със сътвореното от тях, но останали неизвестни или слабо познати в родния си град.

ИЗЛОЖЕНИЕ

В тази тъжна поредица се откроява високо извисеното на научния небосклон име на родения в Русе световноизвестен френски икономист Алберт Афталион, който с научното си творчество в икономиката е това, което е Елиас Канети в литературата. За него има статии в еврейската, френската, руската, английската, американската, немската и др. енциклопедии, в т.ч. и електронните [16, 31, 32 и др.]. Единствено в българските енциклопедии, дори и в специализираните икономически справочници, не се открива нито ред. За разлика от България, в световните енциклопедии има статии с кратки биографични данни, най-важните научни постижения и научни трудове на Алберт Афталион [1, 12, 17, 22, 23, 30 и др.]. За него може да се прочете и в студентски сайтове [25, 26]. В тези източници, той неизменно се посочва като известен френски икономист, роден в Русе, България.

В еврейската енциклопедия [16] датите на раждане и на смъртта са по григорианския, по юлианския и по еврейския календар. Единствено там той е

представен като „френски еврейски икономист“, с трите си имена „Алберт Аврам Афталион, роден на 21.10.1874 г. в Русчук, България и починал на 6.12.1956 г. в Шамбези“ [7,18] на 81 години. В останалите източници [1, 19, 22 и др.] се посочва, че умира на 12 юли 1956 г. За мястото на погребване всички са единодушни, че е гробището Отой в Шамбези, близо до Женева, Швейцария и затова често се посочва, че е погребан в Женева, но не всички дават точната дата на смъртта му. Н. Неновски, чрез „двата некролога в *Revue economique (Lhomme, 1957)* и *Revue economique politique (Guillon, 1956)*“, доказва, че точната дата на смъртта на Алберт Афталион е 6.12.1956 г. и че е починал на 82 години [7, с.9].

Проф. Николай Неновски е утвърден учен, с множество публикации на български и френски език, преподавател в УНСС – София и университетите в Орлеан и Амьен, Франция [7]. Посочените от него данни са най-точни, тъй като той е единственият български изследовател, който е открил най-много информация за Афталион като човек и учен. Н. Неновски посочва Аврам за бащино име на Афталион, което вероятно идва от френската транскрипция на името [7, с.8], но по-вероятно е това име да е Аврам, както се изписва на български език.

Алберт Аврам Афталион е роден в Русчук (градът се нарича Русе след 1885 г., б.м.Ат.К.), в семейство на евреи сефаради [7, 28, 29 и др.]. Подобно на Е. Канети, когато е 7–8 годишен, семейството се преселва в гр. Нанси, Франция, където по това време има голяма българска колония. В този град са специализирали Елин Пелин, П. Яворов (1906-1907) [17] и много други българи. Проф. Н. Неновски сподели лична информация в един имейл (за което му изказвам благодарността си), че по-късно семейство Афталион се настанява в Лил, а баща му работи в мините.

Афталион завършва висше образование в правния факултет на Сорбоната в Париж с два доктората: по право (май 1898) и по икономика (юни 1899) [18], защото във Франция по това време икономика се изучава в правните факултети [7, с.4, 8]. Младият учен се установява в гр. Лил, избран е за професор (1900) в университета и чете там лекции през периода 1900-1923 г. През 1923 г. приема поканата да чете лекции в Сорбоната по новата за Франция дисциплина статистика. Качествата му на авторитетен учен са признати и от 1934 г. Афталион наследява известният професор Шарл Рист, като поема лекциите по политическа икономия. С приетия от правителството на Виши Закон за статута на евреите във Франция, преподавателската му дейност е неприятно прекъсната през Втората световна война през XX в. Отстранен от университета, той е изолиран в гр. Тулуза, където прекарва четири тежки години. В края на 1944 г. е възстановен на работа и продължава дейността си в Сорбоната до пенсионирането си през 1950 г. Алберт Афталион преподава почти половин век (с принудителното прекъсване са точно 50 години, 1900-1950 г.) икономика и статистика в Лил и в Париж.

Изцяло отдаден на научна и преподавателска дейност той се отличава с ярки човешки добродетели: принципност, точност, наблюдателност, самокритичност, аналитичност, скромност, трудолюбие, благородство. Благодарение на тези свои качества той оставя значимо научно наследство, което и сега - 57 години след смъртта му продължава да се цитира и коментира в научните среди. Един от племениците му е споделил пред проф. Н. Неновски, че Афталион е бил много добър стилист в писането, но не можел да говори добре, заеквал и като малък децата му се подигравали, което обяснява затвореността му по-късно.

За корените на Алберт Афталион в Русе няма запазени данни. Името му не е вписано в регистъра на ражданията на еврейската общност в Русе. От любезно предоставената справка от еврейската общност „Шалом“ в града се вижда, че в регистъра фигурира само Исак Моше Афталион, роден на 15.02.1896 г., който е без наследници. За фамилия с такова име откъслечни сведения дава Цви Керен [10, с.88-90], който посочва, че през 1810 и 1822 г. един от първенците на русенските евреи е Йешаяу Авталион, а през 1826 и 1833 г. - е Шабетай Афталион. Проф. Н.

Неновски е открил няколко възрастни племенника на Афталион, (единият от тях Флорин Афталион е също известен икономист, често цитиран във френските сайтове в Интернет). Те са споделили, че не знаят много за своя известен роднина. За липсата на информация за семейството и детството му в Русе има някаква причина и дано тя се открие в Лил, където се пази неговият архив.

След пенсионирането си Алберт Афталион напуска професорската катедра, но „активно присъства в академичните икономически списания, предимно френско езични, като автор или като член на редколегиите на *Revue économique* (1950), *Revue d'économie politique*, *Revue économique Internationale*, *Kyklos* и др.” [7, с.9]. Идеите му са известни извън Франция, а по-голямата част от неговите книги и статии са публикувани на английски и др. езици, дори и на японски [21]. Афталион е съосновател и председател на борда на директорите на френското академично списание "Revue économique" през 1950 г. и активен член на редколегиата му до смъртта си. Списанието се създава като алтернатива на *Revue d'économie politique*, и като трибуна на новите направления в икономиката и на новосъздаващите се интердисциплинарни изследвания, чиято цел е да „направят икономическата наука по-реалистична”. Удостояването на Афталион с най-високата френска награда - орденът на Почетния легион на 2.12.1919 г. [27], е признание за значението на неговите научните трудове и за сътрудничеството му с министерство на търговията.

През 1950 г. с негово дейно участие се основава Френската асоциация на икономическите науки (*Association Française de Science Economique*, AFSE) – професионално обединение на учените икономисти във Франция. В нея членуват академични учени; бизнесмени и икономисти, работещи на различни места. Първият президент на AFSE е Алберт Афталион (1950-1951). След него на този пост заемат известните икономисти Ш. Рист Л. Боден А. Житон, Р. Баре и др. [24].

Научните направления, в които основно работи Алберт Афталион и оставя трайно наследство са три: теорията на акселератора; теорията на икономическите цикли и кризите на свръхпроизводство; теория на валутния курс при определянето на цените. Всяко от тези направления е свързано със значими публикации и книги на автора, цитирани от световни учени. Според Н. Неновски постиженията на Афталион в първите две научни направления са донякъде известни във Франция и в други страни, но към идеите му за валутните курсове и теорията на парите единствено във Франция [7, с.9] и в България се проявява някакъв интерес.

Най-често в трудове, енциклопедии и справочници се цитира идеята за акселератора, формулирана първоначално в статията „La réalité des surproductions générales: essai d'une théorie des crises générales et périodiques“ (*Revue d'économie politique*, 1909), която поставя основите на двутомния труд върху икономическите цикли „Les crises periodiques de surproduction“ (1913 г.). Тази книга е „може би най-известната му творба” [7, с.9]. Теорията на парите и валутния курс на Афталион е развита във фундаменталния труд „Пари, цени и валутен курс. Натрупан опит и теория“ (Париж 1927 г.) [8], който е резултат от обработката на няколко отпечатани статии през периода 1924-1926 г. Книгата е преработена и преиздадена през 1933 г., 1935 г. и 1937 г. (в т.ч. и на японски език с.г.).

Той е много популярен в Япония, където са преведени негови трудове още през 20-те години на ХХ в. Изключително съвременно звучи критиката на Шимацу относно възгледите на Афталион за разбирането за причините и за времето измерение. Един от най-ранните японски критици на теорията на парите е К. Танака (1929, 1930), който счита, че „парите не могат да са обект на субективна оценка независимо от стоките”. Позицията му се оборва от К. Шибата (1931), според който приемствеността на психологическата теория на парите на Афталион по отношение на съответната австрийската теория е явна и няма противоречие [7, с.19].

Алберт Афталион оставя трайни следи в икономическата теория, с трудове, които не са загубили своята стойност и продължават да се цитират. Основните му

качества като учен са точността и скромността, станали негово жизнено кредо. „За да може една теория да бъде задоволителна, тя трябва да съответства на множество факти“, пише той през 1927 г. и неотклонно спазва този принцип. Самокритичността на големия учен проличава от спомена на Н. Guilton (1956), според когото през 1948 г. Афталион си задава въпроса, доколко неговата теория за парите и валутния курс, формулирана през 1927 г., отговаря на новите факти. В мемоарите на негови съвременници, предимно ученици и последователи, Афталион е описван като изключително скромен и резервиран човек, а според Ж. Лом - „като вечен изследовател и вечен студент“ [7, с.11 и 9].

От значимите приноси на Алберт Афталион на първо място винаги се сочи като „баща“ на акселератора (показващ въздействието на дохода върху инвестициите). Този принос най-често се цитира в кратките биографични справки в различни издания [1, 19, 20, 22, 23 и др.]. Вторият значим принос е теорията на валутния курс и инфлацията, с която той с прости статистически средства доказва недостатъците на количествената теория на парите и на паритета на покупателната способност и предлага: 1) подход към парите чрез теорията за дохода; 2) допълва фундаменталната теория за дохода с ролята на очакванията при формирането на паричните променливи и най-вече на валутните курсове. Това допълнение често се нарича „психологическа теория на парите и валутните курсове“ на Афталион.

Той е предтеча на част от съвременните теории за валутните курсове с три свои фундаментални положения. Първото е определянето на ролята на очакванията и тяхната нестабилност, и на ролята на новините при формиране на валутния курс. Второто е доказването, че „най-добре се предсказва валутният курс като се стъпи единствено върху миналата му стойност, което е друг начин за дефиниране на подхода към нестационарен процес, наричан „свободната разходка“ или на авторегресия от първи ред“ [7, с.18]. Третото е, че психологическата теория на парите и валутните курсове предхожда съвременните разбирания за формирането на валутните курсове и инфлацията в редица отношения [7, с.63].

Третият значим принос на Алберт Афталион е теорията на икономическия цикъл и кризите на свръхпроизводство. В своите разработки той предпочита да работи с термина „теория на цикъла“, а не „теория на кризите“. Според него второто е само частен случай на първото. Четвъртият му съществен принос е научно обоснованата икономическата критика на социализма като обществена система, която той прави през 20-те години на ХХ в. Той доказва, че равното разпределение на богатството ще отслаби стимулите за работа и че подтискането на частната собственост ще доведе до пресъхване на спестяванията и до убиването в зародиш образуването на основен капитал [22]. От печалния 45 годишен опит на България се вижда, че анализът на учения, направен през 1922 г., е бил пророчески.

Петият съществен принос на Алберт Афталион е, че той е първият френски икономист (заедно с Франсоа Симианд), който систематично прилага статистически методи в икономиката, ползва социологически анкети и базови статистически методи, макар и понякога те да са погрешно интерпретирани [7, с.63]. Шестият и петият принос са свързани с научните изследвания, но областта на приложение на шестия е учебната дейност. За обучението на студентите по новите статистически методи Афталион създава зала за статистика в университета в Лил и написва един от първите френски учебници по статистика в Сорбоната (Cours de statistique, 1928), където той чете лекции по статистика 11 години.

Научното наследство на Алберт Афталион е изключително богато. В количествено отношение цифрите са респектиращи. Неговите 177 научни труда са отпечатани на 9 езика в 364 публикации. Съхраняват се като 2182 библиотечни единици в различни страни и градове по целия свят. В най-много библиотеки – 178 се съхранява книгата „Текстилната индустрия на Франция през войната“, която е с 10 издания между 1922 и 1925 г. Най-много издания (25 бр.) през периода 1927-1940

г. има книгата „Пари, цени и валутен курс...“, която може да се намери в 113 световни библиотеки. „Критика на социализма“ е с 11 издания в 110 библиотеки, а „Периодичните кризи на свръхпроизводство“ (1913 г.) – 14 издания в 109 библиотеки. (Данните са от сайт в Интернет, закрит към 30.08.2013 г. и затова не е цитиран).

От оценката и признанието на други известни учени за Алберт Афталион, може да се съди за влиянието, което той оказва върху научната общност, с която работи и контактува професионално. Най-висока е оценката на биографа му Бернар Делмас: „Алберт Аврам Афталион е може би най-известният френски икономист между двете световни войни“, а според други автори: „Няма съмнение, че наред с Шарл Рист, Бертран Ногаро и Жак Рюеф Алберт Афталион е най-известният френски икономист между двете световни войни“ [10]. Доказателство за значимостта на трудовете му е цитирането им 8 пъти в 6 различни тома на съветската енциклопедия, която през 70-години на ХХ в. е силно идеологизирана и рядко признава приноси на „буржоазни“ учени от капиталистическите страни [1].

Според Blancheton (1998) [9] в рамките на психологическата теория за валутните курсове на Афталион могат да се открият почти всички съвременни модели, анализиращи ролята на очакванията – например за самореализиращите се очаквания, за паниката и заразата и други, които логично водят до моделите на свръхуравновесяване (Дорнбуш) или на валутните кризи от второ поколение (Обсфелд). Моделите, които обвързват нивото и колебанията на валутните курсове, също намират своето начало в книгата на Афталион” [7 с.18].

Изключителната му популярност в България през 20-те и 30-те години на ХХ век води до опити за пряко копиране на неговата методология и анализ, като се проверяват идеите му в икономическата действителност на България [7, с.6 и 11]. Като име Алберт Афталион е познат на повечето икономисти във Франция, но все още са малко изследванията на неговия живот и творчество. Според проучвания на проф. Н. Неновски във Франция само трима души живо се интересуват от теориите му - двама от университетета в Ница и един от Лил.

Авторите, посветили трудовете на живота и творчеството на Алберт Афталион, не са много. Хронологически първи са Guitton, H. (1956) [13] и Lhomme, J. (1957) [14], които го представят на обществеността. След 40 години се появява студията на Бернар Бланшетон (1998) за теорията на обмена [14], а след още пет години - биографията на Б. Делмас (2003) [10] в изданието на Серж Дормар [11] както и издадения от Университета в Лил сборник от статии, от посветения на творчеството и делото на Афталион колоквиум, състоял се на 19 октомври 2001 г. (Dormard, 2003) [11, с.12]. Данните са взети от Интернет и е възможно да са непълни.

Степента на неговото влияние и значимост се установява и от стотиците сайтове в Интернет, които са на различни езици [33], но повечето си приличат по това, че дават унифицирана информация, копирана и преведена на съответния език на националната Уикипедия. За българска гордост (и срам, че е единствен!) трудът на проф. Н. Неновски [7] се цитира в множество сайтове и в повечето чуждестранни Уикипедии, включително на френски и английски. Дано се намерят наши млади учени, които да се заемат и да направят подобни на това единствено засега българско изследване, тъй като темата е изключително благоприятна.

Най-голямото си научно признание Афталион получава, посмъртно като класик, от световната икономическа гилдия, с включването му в книгата на Mark Blaug „100 велики икономисти преди Кейнс“ [15] и със създадения конкурс за премиране на студенти с научни интереси, в памет на „известния френски икономист Алберт Афталион“, основан през 1995 г. от факултета за икономически науки на регион „Север – Кале“ [33]. Тези и много други факти са в основата на появилата се през последните 20 години тенденция за преоткриване и преосмисляне на наследството на този голям учен.

В едно обзорно изследване, ограничено по своя обем, трудно е да се изясни всичко, което е необходимо да се знае за Алберт Афталион, поради твърде оскъдната информация. При наличие на позитивна нагласа на русенската научната общественост този недостатък може да се преодолее с активното отношение и съдействие на ръководствата на Русенския университет (РУ) и на неговия факултет „Бизнес и мениджмънт“, и да се стигне до решаването на този проблем.

Задачите, които трябва да се решават са на две нива. На академично ниво - да се установят контакти с университетите в Лил и Париж за попълване на белите петна в биографията и научната дейност на Ал. Афталион; да се планират средства за проучвания; да се провеждат чествания на кръглите годишнини; да се наименува една лекционна зала на негово име. Възможно е РУ съвместно с университетите в Лил и Сорбоната да разработят общ проект за събиране и обработване на информация за живота и дейността на този бележит русенец, за който френски и други учени признават, че Афталион е "най-известният или един от най-известните френски икономисти между двете световни войни през XX век".

На ниво факултет е необходимо да се започне, преди всичко, със системна разяснителна работа сред преподаватели, студенти и служители в РУ, за да осъзнаят от всички, че роденият в Русе Алберт Афталион е най-големият русенски учен икономист, с чиито научни постижения биха се гордели много по-големи градове, в по-напреднали от България страни. Първоначално следва да се дадат няколко дипломни работи, за да се събере повече информация от Интернет за неговите трудове, а защо не и една или две докторски теми, за да се получат по-задълбочени научни резултати?

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

С осъществяването на тези или по-голямата част от тези инициативи от РУ, русенци ще опровергаят биографа на Афталион, Бернар Делмас, който изказва в книгата си почти сигурно убеждение (за съжаление и много вярно), че „той е забравен в България“ [10]. Макар и закъсняла, възможността да се реабилитира името му не бива да се пропуска, защото родният град на Алберт Афталион, както и България са свързващото звено в науката между три страни: България, Франция и Израел. В днешния глобализиращ се свят Русенският университет и град Русе могат само да спечелят от взаимодействието си със съответните академични институции в тези страни, на основа на научното наследство на Алберт Афталион, за когото много специалисти с право считат, че е голям учен, макар и не напълно признат, но в много отношения изпреварил Кейнс и редица други икономисти на XX век.

ЛИТЕРАТУРА

- [1] Большая советская энциклопедия. Москва, 1970, Т.2. с. 455-456, 2 – 1353; 1 – 1003; 4 – 805; 13 – 288; 18 – 1697; 20 – 647; 28 – 130, 1660.
- [2] Голяма енциклопедия България. Т.1. София, 2011, с. 300, 108.
- [3] Голяма енциклопедия България. Т.3. София, 2011, с. 878.
- [4] 2000 новатори. Кой какъв е в българската иновация. Справочник А – Я. София, 1987, с. 55.
- [5] Димитрова, М., Ст. Йорданов. Лицата на Русе от I до средата на XX век. Русе, 2011, с.187.
- [6] Керен, Цви. Еврейската общност в Русчук. София, 2009.
- [7] Неновски, Н. Валутният курс и инфлацията. Франция и България между двете световни войни. Приносът на Алберт Афталион (1874-1956). София, 2006.
- [8] Aftalion, Albert. Monnaie, prix et change. Experiences récentes et théorie, 1927, Sirey, Paris.
- [9] Blancheton, B. (1998) Albert Aftalion, précurseur de la théorie moderne du change, Revue d'économie politique, vol. 108, N 5, pp. 711–728.

[10] Delmas, B. (2003) Albert Aftalion (1874–1956) Jalons et enjeux d'une biographie, dans Dormard, S., ed., Redécouverte d'un économiste français du XXe siècle, Cahier lillois d'économie et de sociologie, L'Harmattan.

[11] Dormard, S., ed. (2003) Redécouverte d'un économiste français du XXe siècle, Cahier lillois d'économie et de sociologie, L'Harmattan;
<http://losensayos.com/albert-aftalion/>; <http://www.decitre.fr/livres/albert-aftalion-redecouverte-d-un-economiste-francais-du-xxeme-siecle-9782747543279.html> (2.12.2012).

[12] Grand Larousse Encyclopedique. Edition En 10 Volumes. Editions Larousse. 1960 - 1964. Paris, v.1, 1960, p.147.

[13] Guitton, H. (1956) Albert Aftalion (1874–1956), Revue d'économie politique, vol. 67, pp. 161–163.

[14] Lhomme, J. (1957) L'influence intellectuelle d'Albert Aftalion, Revue économique, N 3, pp. 353–362.

[15] Mark Blaug, *Great Economists Before Keynes*, 1986, page 280.

[16] Encyclopaedia Judaica, art. "Aftalion, Albert"

[17] http://bg.wikipedia.org/wiki/Елин_Пелин

[18] <http://сера.newschool.edu/het/profiles/aftalion.htm> (френски)

[19] <http://clerse.univ-lille1.fr/Sitecles/pages/cles39/article3.htm>

[20] <http://clerse.univ-lille1.fr/Sitecles/pages/cles39/article4.htm>

[21] <http://cruel.org/econthought/profiles/aftalion.html> (Japanese)

[22] http://en.wikipedia.org/wiki/Albert_Aftalion;

[23] http://fr.wikipedia.org/wiki/Albert_Aftalion

[24] http://ru.wikipedia.org/wiki/Афталъон,_Альбер; International Encyclopedia of the Social Sciences.

[25] http://studentskigrad.eu/index.php?option=com_content&view=article&id ;
<http://www.referati.org/opiti-za-dinamizirane-na-keinsianskiq-model-teorii-za-rasteja/20950/ref>

[26] <http://www.webkursovnik.ru/kartgotrab.asp?id=-87296>

[27] <http://www.archivesnationales.culture.gouv.fr/chan/chan/series/pdf/F12-legion-honneur.pdf>

[28] <http://www.bibliofond.ru/view.aspx?id=520180>

[29] http://www.economicportal.ru/economist_scientist/aftalion.html

[30] <http://www.edubourse.com/biographie/albert-aftalion.php>

[31] <http://www.encyclopedia.com/doc/1G2-3045000030.html>;

<<http://www.encyclopedia.com>>. Афталион, Албърт. Международна енциклопедия на социалните науки. 1968; 20 Nov. 2012.

[32] <http://www.larousse.fr/encyclopedia/personnage/Aftalion/104195> ;

<http://www.larousse.fr/archives/economie/page/4> ; <http://www.britannica.com/>

Encyclopaedia Americana; Encyclopaedia Britannica (UK) Ltd - Encyclopaedia

Britannica 2012 / Britannica 2012 Ultimate Reference Suite [2012, ENG] -

2012.00.00.000000000 [2012, ENG] ...

[33] http://www.univ-lille1.fr/Concours_Aftalion

За контакти:

Доц. д-р инж. Атанас Славков Колев; тел. 082/ 875 – 716; e-mail: atakol@abv.bg

Докладът е рецензиран.